

== Volja po pošti: ==
 Za celo leto naprej . . . 28.—
 za en mesec . . . 2.20
 za Nemčijo celoletno . . . 28.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
 V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . 24.—
 za en mesec . . . 2.—
 V spravi prejemnik mesečno . . . 1.70
 == Sobotna izdaja: ==
 za celo leto . . . 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENE

== Inserati: ==
 Enostolna poltivrsta (72 mm):
 za enkrat . . . po 18 v
 za dvakrat . . . " 15 "
 za trikrat . . . " 13 "
 za večkrat primeren popust.
 Poročna oznaka, zahvale, osmrtnice itd.:
 enostolna poltivrsta po 2 v.
 == Poslano: ==
 enostolna poltivrsta po 40 v.
 Izhaja vsak dan, izvenredni ne-
 delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vozni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 5/III.
 Rokopis se ne vrača; nefrankirana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 poštne branilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Slava junakom.

Na goriški fronti v mesecu,
 ko listje pada.

Zopet nova bitka za slovensko zemljo pod avstrijskim dvoglavim orlom, bitka najstrašnejša kar jih je videl svet, bitka polna groznih prizorov, ko je močila kri padlih junakov našo slovensko zemljo v potokih, nova bitka ob Soči, je končana. Pač še bobni grom topov in pretresa ozračje posebno še v tihih jesenskih nočeh, ko hočejo pokazati Italijani v svoji nemoči našim junakom, ki se oglašajo da čuvajo, da imajo vsaj še municijo. Posebno ljut naravnost peklenjski je bil zadnji obupen poizkus Italijanov predreti na vsak način naše postojanke v tretjem tednu bitke. Tla vsa premočena, strelni jarki polni blata in vode vsled dolgotrajnega dežja, dež, dež, tisti duha ubijajoči dež in potem si lahko predstavlja človek, kako težko delo je čakalo naše junake in koliko večja je njihova zasluga, njihovo junaštvo, da so vrgli Italijana za nedno nazaj!

In vprašaj naše ljudi, ki so kot priče teh velikih dogodkov zasledovali potek te orjaške borbe, katerih molitev takorekoč ob robu strelnih jarkov je klicala k Gospodu vojnih trum:

»Poglej Gospod, te naše so dobrave,
 na poljih teh naš trud cvete,
 ne daj, da tuje jih dobe roke« —

Vprašaj te naše priče grozot vojske,
 kdo so bili ti junaki, ki so najbolj prosa-
 vili ime Avstrije, pod kojih navalom je
 onemela laška sila, kojih imena izgovarja
 italijanski vojak z grozo, trepetom in za-
 čudenjem, kdo so bili? In soglasujoče z
 našimi uradnimi poročili ti odgovore:

Pod junaškimi srci je obne-
 mogla italijanska sila

je uničen, strit, zlomljen po
 skoraj šestmesečni borbi ita-
 lijanski pohlep po naši zem-
 lji, našem avstrijskem morju
 pod okriljem mogočnega dinastije Habs-
 burg. In neme priče vrhov dobrodske
 planote, Sv. Mihaela, Kalvarije, Sabotina,
 Plav — bodo pričale poznim rodovom
 in ded naš bo pripovedoval vnukom veliko
 junaško pesem, glej to so bili v prvi vrsti
 Hrvatje, Dalmatinci, Bošnjaki, ki so kot
 nekdanji Benečani in drugim sovra-
 gom stali tudi sedaj ramo ob ramo, roko v
 roki brez strahu in trepeta s Slovenci v
 boju proti verolomnemu Lahu in obvaro-
 vali sebi po svobodi hrepenečo zemljo,
 dom, mogočen branik avstrijskega orla na
 jugu, nepremagljivi stolp slavne habsbur-
 ške dinastije iz stoletja v stoletje. To je
 bila ta železna, nepremagljiva falanga, ki
 je šla kot podirajoč orkan v boj s smehom
 na ustih kot bi šla na pir —

— — — In kot da jo vidim pred seboj
 to eno samo lirčno pesem, ki se zliiva v
 veliko junaško, v mogočen ep, te zažo-
 rele obraze, ljubečih svoj dom s celim sr-
 cem, s pesmijo na smehljajočih se ustih in
 sanjavih očeh. Kolona za kolono koraka
 po trdi z blatom oškropljeni cesti, en ri-
 tem, en takt. Prši čimdalje bolj, razcefra-
 ni cunjasti oblaki segajo s svinčeno težo
 na tilnik, s tovorom obložena pleča, pred
 njimi bobni zamolklo grom topov, mrak
 pada na zemljo — in pada na dušo — glej
 domača zemlja, krševita, morje, sinje mor-
 je, mati, žena, deca, nevesta, dom —

Dalmatijo, oj ti moja mati,
 težko mi se te je spominjati — — —
 En glas, dva, otožnejši eden kot drugi
 — — — toda le za hip, misel da branijo dom,
 deco — pred tisočerm dednim sovragom
 jim vspalmiti srca in zaori junaška davo-
 rija dalmatinskih orlov, tako mogočna in
 iskre se oči junakov —

In ti Bošnjaki, ti mrki skoraj bi rekel
 nikdar se smehljajoči obrazi, z globoko za-
 risanimi potezami a otroškimi očmi, mišič-
 ca pri mišici, izklesani kot grški junaki
 Homerjevih časov izpred Troje. — In ko
 gredo ti junaki na bajonetni naskok, jurš,
 kdor jim li zastavi pot — — — Zgodovina
 mati junakov bo pisala njihova dela, ju-
 naška dela, katera pišejo sedaj oni s krvjo,
 srčno krvjo na s krvjo poškropljeni slo-
 venski zemlji ob Soči.

— — — Vračajo se junaki z boja, kdo je
 videl njihov ponos v zavesti, da so pre-
 gnali sovražnika iz zasedenih jarkov, ko
 zrejo na bojni plen, dve strojni puški, 1200
 laških ujetnikov samo plen enega oddelka.

— — — Sovražnik zasede strelne jarke
 na Kalvariji, skoraj celo Kalvarijo si je že
 osvojil enkrat v tretjem tednu bitke. Dal-
 matinci so na odprčilu, komaj dve uri
 počitka, pride alarm — bajonetni naskok
 in ne osvoje nazaj samo naših izgubljenih
 strelnih jarkov, ampak še zraven kot na-
 meček pridobe enega italijanskega.

— — — In potem že znani dogodki v tret-
 jem tednu pri Pevni, Oslavju, ki je bil
 malodane zaseden od sovražnika, naskok
 Dalmatincev, sovražnik beži, mrtva trupla
 Italijanov leže kupoma na tleh — jarki
 naši, zmaga naša. — — —

— — — Dalje na Sabotinu in v odseku pri
 Plaveh. Sovražnik je udril že v naše strel-
 ske jarke, ujel nekaj naših vojakov in jih
 pelje s seboj. Dalmatinci to vidijo, napra-
 vijo naskok, osvoje jarke in vjamejo uje-
 te naše in Italijane — — —

In dalje junaške epizode, ena za dru-
 go, ta drznejša od druge, kdo jih prešteje,
 vse ena sama velika junaška pesem, epo-
 peja in človek jih sliši in misli, da sanja.

To in taki so borilci, junaki za svobo-

do neodvisne mogočne Avstrije in nje
 slavne habsburške dinastije.

In Kalvarija vsa z jeklom okovana, s
 krvjo junakov poškropljena, naj stoji še
 kot spomenik zanamcem, kot Kalvarija ju-
 nakov borečih se za veliko Avstrijo —
 proti tujcem.

In Gorica, naša lepa solčna Gorica,
 naj mesto ulic s Cadorni, D' Annuzii, Car-
 ducci — — — še danes v znak hvaležno-
 sti nasproti svojim bralcem, postavi z uli-
 co tem junakom vsaj majhen spomenik.

Strašni boji na dobrdobski planoti. — Za hrib Sv. Mihaela se bijejo noč in dan.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 16. novembra. Uradno poro-
 čajo:

Severni odsek Dobrdocske visoke
 planote je tvoril tudi včeraj torišče naj-
 trdovratnejšega borenja.

Ponoči in podnevi se bojujejo za
 postojanke na obeh straneh gore.

Na severnem robu te gore so vdrl
 Italijani ponovno v naše črte, a v ve-
 černih urah se je posrečilo, da smo sko-
 raj popolnoma prepočili sovražnika.

Pobližni boji v prostoru pri Sveltem
 Marinu trajajo dalje.

Pred goriškim območjem je bil
 zopet odbit sovražni napad na višino
 Podgora.

Namestnik načelnika generalnega štaba:
 pl. Höfer, iml.

Italijansko uradno poročilo.

Dunaj, 16. novembra. Iz vojnega ti-
 skovnega stana se poroča: Italijansko
 uradno poročilo z dne 15. novembra: V
 dolini Ledro je sovražnik po mogočni arti-
 ljerijski pripravi, kakor se je že v včeraj-
 šnjem poročilu omenilo, trdovratno napad-
 el naše postojanke severno od kotline
 Besezza. Napadi so bili 13. t. m. odbiti,
 dne 14. t. m. še z večjo ljutostjo nadalje-
 vani, vendar tudi odbiti. Na kraški planoti
 so se boji tudi včeraj nadaljevali. Cel dan
 je sovražna artiljerija silovito in nepre-
 stano koncentrirala ogenj topov vseh kali-
 brov na takozvani Frasche-okop, da bi
 prepočila od tam našo pehoto. Neustrašni
 Sardinijci brigade Sassari so se pa v osvo-
 jenih postojankah neomajno upirali in so z
 občudovanja vrednim elanom vzeli nek
 drug važen, bližnji okop, imenovan dei
 Razzi (kje pa je to? Op. ur.), pri čemur so
 ujeli 260 ujetnikov, med njimi 11 častnikov.

Četrta bitka ob Soči.

(Izvirno poročilo »Slovenca«.)

Boj teh zadnjih dni je presedel na si-
 lovitosti vse prejšnje. Tako strašnega arti-
 ljerijskega ognja in tudi ne tako obširno
 zasnovanih infanterijskih napadov nismo
 še imeli. Kdor si hoče ustvariti o tem jasno
 predstavo, treba da sam vidi in čuje. Vsak

poizkus to opisati s peresom, bi bil le me-
 del posnetek. — Noč in dan ista straš-
 na pesem, okna šklepetajo, zdi se, da se
 vse hiše tresejo. In stebri dima po dnevu
 črnega, gostega, včasih belega, Trstelj si-
 voglavi ves zavrt v stebre dima, ki so ga
 provzročile italijanske granate najtežjega
 kalibra. Danes v ponedeljek 15. t. m. če-
 trta bitka ob Soči še ni končala.

Boj za Oslavje.

(Izvirno poročilo »Slovenca«.)

Ob Soči, 14. XI. 1915.

Po zadnjih obupnih, a popolnoma
 brezuspešnih napadih na Kalvarijo, je po-
 veljujoči general laške pehote ob goriškem
 območju odredil nov napad na Oslavje,
 malo vasic vrh Pevme. Hiše so tu raztre-
 sene po malih gričkih sredi vinogradov in
 sadnega drevja; ki zelo otežujejo vsako
 prodiranje. Dež je padal neprestano in kr-
 hasta zemlja se je razpustila v opolsko ilo-
 vico. Lahi so izrabili temno, črno noč in
 se po trebuhu plazili proti našim postojan-
 kam, črta za črto, truma za trumo. Svetla
 raketa je planila v noč, za njo druga, tret-
 ja in vse pobočje grapastih in razritih gri-
 čev Oslavja je obilna magična luč. Naši to
 povi so zagrmeli z goriške ravni kdovekje
 in nočno tišino je rezalo divje bobnenje
 težkih granat in žvižganje šrapnelov, ki so
 jadrili k napadajočim četam, udarili sredi
 nje in želi kot orkan, ki lomi in trešči vse,
 kar sreča.

Semintja so se valile laške mase, ka-
 kor val ki se odbija od skalnatga obrežja
 in se raztrešči v tisoč kapljic. A val za
 valom ljudi je pljuskal in gnal pred seboj
 vse in pokopal pod seboj vse, kar je padlo,
 onemoglo! Konecno so prve čete prodrle
 do skupine hiš vrh griča, po največjih na-
 porih, po najtežjih žrtvah. Z zmagošlavno
 zavestjo so čakale jutra, ko preko Pevme
 vkorakajo v Gorico. Že zopet je poročal
 Cadorna kralju, da je Gorica pred padcem,
 a zopet se je kruto prevaral. Vedel ni, da
 je to past, da je zvijača, ki ga bo stala pre-
 ko 1000 ljudi.

× × ×

Naši so komaj čakali jutra. Vse je bilo
 že pripravljeno, le besed poveljnika:

LISTEK.

Izpod Sv. Gore.

Goriško, 11. novembra 1915.

Et memiaisse iuvat!

Da ne zabimo!...

Bilo je onega dne, ko so se zbrali pre-
 gnanci iz prifrantskih vasi na našem kolo-
 dvoru za na pot neznanokam... v barake!
 Prepadeni in bleedi so bili kakor družina,
 ki se vrača od pogreba preljubega bitja.
 In niso bili to begunci, ki bi strahopetno
 ostavili domačo vas očetno, no pregnanci,
 ki so morali proč, v tuji svet! Pa so modro-
 vali stari očanci in rekli: vsi smo tu, samo
 tistih ni, ki so najbolj glasno zatrdjevali, da
 nas ne zapusté!...

Gospoda ni, župana ni, učitelja ni!...

Sami sebi smo prepuščeni in oblasti!
 Nam se zdi, da to ni bil edini slučaj
 in gotovo je, da se bode ljudstvo povrnivši
 se v domčo vas, o takih slučajih še dolgo,
 dolgo pogovarjalo, in reševalo.

Usoda naših beguncev v barakah go-
 tovo ni rožnata in tudi ne more biti; vse
 premalo zvemo o njih bitju in žitju, a že to,
 kar smo zaznali, nam dopričuje, da so po-

stavni činitelji storili sicer vse, kar je bilo
 možno.

Bogati nismo: naše uboštvo je notorično,
 a doslej smo veljali za bogate v požrtvo-
 valni ljubezni in te ljubezni pričakujejo na-
 ši pregnanci od svojih poslancev, duhov-
 nov, županov in učiteljev! — Sapientisat!

Epilog k 3. soški bitki.

Dan je krasen. Nebo jasno kot ribje
 oko; ljubo jesensko solnce hoče popraviti,
 kar je izkvaril zadnje dni dež, a tudi Itali-
 jani napenjajo zadnje silne moči, da uspo-
 prodro in posedejo solčno Gorico! Niti
 ne čakajo temne noči: ob belem dnevu ju-
 rišajo in pa tako, da sem ozlovoljen vzel
 ključ od postrešja in šel v lino gledat, kaj
 in kako! Podgora vsa v šrapnelskih obla-
 škah, na Dobrdo v tofno bobnenje, v
 Oslavju jekleno sikanje in žvižganje...

In tamkaj v jarkih naši junaki, vseh
 narodnosti, v kojih mnoge, premnoge duše
 sem imel srečo zreti za časa njih bivanja v
 tej vasi..., koje sem z Bogom in Marijo
 tolažil, pa obetal moliti zanje...

Moli, mi je pošepetalo nekaj, ko sem
 se ganjen ozrl na svetogorske razvaline...
 Da, moli! Marija pomagaj!

Bojna molitev.

Vernemu človeku je vojska strašna
 siba božja in zlasti sedanja svetovna je ta-

ko skrivnostno zasnovana in zavozljana, da
 tudi nebi troumnik lahko spozna v nji:
 Prst Božji! Ker pa nas prišega samega
 živega Boga prepričuje, da on noče smrti
 grešnikov, no samo to, da se spokore in
 žive, je gotovo najuspešnejša duhovna po-
 moč k zmagošlavnemu božjemu miru ta,
 da se čimboli trudimo, da mero pokore, ko-
 jo Bog od nas zahteva, napolnimo! Čim-
 preje napolnimo! In sv. vera nas uči, da
 se to čini s popolnimi odpustki, to je z od-
 puščanjem vseh časnih kazni: ergo tudi —
 najstrašnejše časte kazni: vojske! Je pa
 ena edina molitev, ki ima poleg sv. darit-
 ve ter sv. obhajila, ne le en sam, marveč
 več popolnih odpustkov, namreč sv. kri-
 žev pot! To molitev v duhu kesanja in po-
 kore priporočam vsakemu vojaku, vsem
 duhovnjikom in jo molim sam po možno-
 sti vsaki dan, darujoč odpustke Materi
 Božji! Naj ona pomaga tem, ki od mene po-
 moči po pravici in ljubezni ali po ob-
 ljubi pričakujejo...

Vsako nedeljo in praznik pa se proti
 večeru zbiramo vsi k tej spokorni molitvi!
 Več pokore! Je bilo svoj čas dnevno po-
 velje božje poslanke v Lurdu!

San blažene Djevice.

Molil sem sv. križev pot s kropilom v
 roki proseč pri vsaki postaji pokoja vec-

neha in večne luči — znanim in neznanim
 junakom-vojakom, a živim moči, zmago-
 slavja! Odmoliviš popravim večno lučko,
 ki radi gošče, olja nimajo — zopet le pri-
 siljeno brli ter jo krenem vun mimo voja-
 ka, ki zamaknjeno pobožno moli iz knjiž-
 ce...

»Ste mari Slovenc?« vprašam. — »Ne
 Hrvat! — »Kaj pa lepega molite?« — Po-
 gledam: »Sanjalo se mi je...«

San blažene Djevice! je-li? Da. —
 Dragane! San blažene Djevice ne valja ni-
 šta; ondje, v svetohraništvu je Istina
 blažene Djevice! Sv. obhajilo, kruh moč-
 nih in vino junakov, to je Istina blažene
 Djevice.

Napij se junaštva, nasiti se moči! —
 Bože mili! Skoro vsi dalmatinski, hrvaški
 in ogrski — mažarski, rumunski vojaki, da
 celo pravoslavni imajo in z veliko slastjo
 čitajo — »molijo« iz nepotrjene knjižurice
 »San blaženi Djevice«.

Gospodje vojni kurati! Tu imate hva-
 leznega posla, da izvršite veleprosvetno
 versko delo pri cvetu naroda: od »Sana«
 — k Istini!

Ne govorite, lepo prosim, toliko o
 živcih in mišicah, o naravsko-etičnih last-
 nostih inteligentnega vojaka, govorite bolj
 in bolj o Istini blažene Djevice! In če so bili
 vojaki že doslej občudovanja vredni juna-

»Naprejš«

ni še bilo. Tedaj so zarjavela ognjena žrela topov naših baterij, tedaj so se dvignili naši in se kot laz spustili proti laškim četam. Boj je bil kratek. Ob pogledu na Dalmatince so Lahi le iz obupa streljali raz oken in kotov hiš in pod našim bajonetom se je zrušila na mah odporna sila sovražnika. Preko laških trupel so podili četo za četo in jo popolnoma uničili. Ostanek je dvignil roke in prosil usmiljenja. V jutranjih urah ni bilo na Oslavju nobenega Laha več, razen kupov mrtvecev in ranjencev. Ostanek laškega bataljona — preko 500 ljudi — so pa gnali naši s stotnikom vred proti Gorici.

Kaj bo poročal Cadorna? Vsa njegova poročila o »prodiranju« na goriškem območju so izmišljena. Lahi niso prodrli ob Soči niti koraka naših postojank, ki jih branijo kot levi slovenski in hrvaški junaki.

Iz Gorice.

(Izvirno poročilo »Slovenca«.)

Gorica, dne 13. novembra 1915.

Zadnje dni divja boj z največjo ljutostjo. Lahi so napeli zopet vse svoje moči, da bi podrli trdni zid, ki oklepa Gorico. Poslali so v boj rezerve, da bi priborili še predno se otvori parlament kake uspehe. Ponesrečil se jim bo tudi ta poskus, polletni napor bode popolnoma zaman. Res občudovanja vredna je moč, ki jo razvija Avstrija v vseh teh bojih. Prodrle so njene armade daleč v notranjost Rusije, na Balkanu vodi sedaj usodepolni udarec Srbiji, tu je postavila zid, ob katerem si lomi glave cela italijanska armada. Da to zadnje delo ni nič manjše važnosti, je že večkrat povdarjalo najvišje poveljstvo, kajti vojaška moč Italije se ne sme podcenjevati. Tem bolj je občudovati hrabrost onih čet, ki stojijo na straži, da ne poplavi sovražnik naših rodovinskih krajev. Boji, ki divjajo te dni, gotovo ne zaostajajo po svoji besnosti, za onimi pred enim tednom. A ne bojuje se samo na enem kosu fronte, ogenj vojne gori na celi fronti. Na Dobrdo traja peklena borba brez prestanka dalje. Tam je grob italijanske armade. Vážnost tamošnjih bojov bo pokazala bodočnost. Tudi boj za Gorico bo ostal zlat list v naši zgodovini. Gorica, nekdanja znana le nekaterim letoviščnikom, je postala svetovno znana trdnjava, katere padec bi gotovo vplival, vsaj moralno, pri naših sovražnikih. Tega veselja pa jim nikdar ne privoščimo. Res so italijanske množice, ki napadajo ta naraven zid, nepregledne, a hrabrost naših Dalmatincev in drugih čet jim je kos: ob tem zidu se mora zlomiti vsaka sila.

Učinki naših granat. — Nove pohvale in nove zmage Dalmatincev. — Italijanski vojaki se upirajo.

Profesor Lovrić poroča v »Našem Jedinstvu«:

7. novembra.

5. novembra. Večinoma je vladal mir. Radi silnega dežja in goste megle se ni moglo ne na tej ne oni strani ničesar započeti. V tej tretji strašni borbi smo samo v enem odseku zaplenili 7 strojnih pušk. V neki hiši pri O. smo našli 64 mrtvih Italijanov — žrtev ene same naše granate.

Popoldne so Italijani z močnimi silami juriširali na S. M. Po dolgi in ljuti borbi

ki, se bode njih požrtvovalna ljubezen do domovine, njih neustrašena moč in krepost po Istini blažene Djevice, ki je Moč in Krepost, ki je premagal smrt, podvojila, potrojila...

Ampak, takele pridige pa že skoro ne tičejo v politični dnevnik, poreče g. urednik! Dobro! Sia detto, come non detto; vrzite dopis v koš, ali istina ostane istina!

Naš naraščaj.

Vidite, tako le je bilo. Pripravljaj sem se za šolsko mladino in nisem mogel ven iz pridigarskega tona. Pri nas v fronti nimamo šolskega pouka. Učitelji so pri vojakihi ali pa izven dežele neznani kje; gospice učiteljice so večidel še v deželi, ali šole so zasežene v vojaške svrhe in — pouk je nemogoč. Da bi pa mladina, ki itak sirovi radi pomanjkanja stroge hišne discipline o odsotnosti očetov, povsem ne posirovela, poučujemo verouk po parkrat na teden v cerkvi.

Da omogočimo kontrolo in preprečimo pohajanje —, koliko predmetov in priporov pase sedaj radovednost malčkov! Imamo nedeljo popoldan mesto krščanskega nauka za odrasle izpit mladine iz verouka vpricho cele cerkve!...

Tak način je lahko zelo zanimiv tudi za odrasle, a male prisili k učenju, k disciplini!

× × ×

Zemlja se trese, okna šklepečejo... naši topovi grme, sovražni zrakoplov brni... Italijani jurišajo... padajo... naši pa stoje kot skala in hrast:

»Gorica ne smije pasti dušmaninu v roke!« Amen.

Dr. Marijan.

z ročnimi granatami je bil Italijan junaško potolčen in vržen iz naših pozicij.

Naš slavn B. je danes telefoniral: »Za junaštvo, izkazano 4. novembra, izrekam stotniku K. (Zadrčanu) in hrabremu dalmatinskemu bataljonu X. moje najiskrenejše priznanje.«

Nj. Pr. g. zborni poveljnik W. pa: »Sijajni zgodovini junaškega polka 22. je dodal stotnik K. še eno sijajno stran. Moje popolno priznanje! Njemu in njegovim junakom kličem: Ura!«

Danes mi je neki italijanski dezertir rekel, da je moštvo 38. italijanskega polka ubilo lastnega podpolkovnika. Lepa reč!

6. novembra. Na D. so Italijani dvakrat juriširali, nato se pa junaško vrnili v svoja skrivališča, pustivši dosti mrtvih in ranjenih ter sto ujetnikov v naših rokah. Pri G. je uspelo sovražniku, da je prodril v neke naše jarko ter dal tako priliko, da naš major T. s svojimi Dalmatinci zopet zablesti v sijaju znanega junaštva. Naš junak krajišnik je vrget sovražnika ven, ga potolkel in zdrobil. Danes mi sam sporoča: »Danes je že štirinasti dan, da odbijam vse navale in priprave naših dušmanov. Ko je hotel priti čez Sočo, sem mu pokazal pot. Sedaj se liže kakor mačka krog vrele kaše. Ne more, pa ne more! Kos granate mi je raztrgal suknjo in nič drugega. Kadar nas obiščeš, bomo vsi veseli; vem, da imeš sedaj polne roke dela in da ne moreš biti povsod!...«

Kot začimbo tega poročila vzemite na znanje, da sta se italijanska polka 37. in 38. pobunila, polka 43. in 44. pa odrekla pokorščino častnikom in nista hotela jurišati na naše postojanke. So pač vedeli, kaj jih čaka!

Bombe pri Dutovljah.

V petek so vrgli sovražni letalci bombe tudi na cesto pri Dutovljah na Krasu. Padle so tri. Dve nista eksplodirali, tretja pa je precej razkopala zemljo in razbila kamenje. Druge nesreče ni bilo.

Povelje k rojstnemu dnevju kraljevemu.

Lugano, 15. novembra. Prigodom rojstnega dne italijanskega kralja je izdal Cadorna (po Agenzia Stefani) armadi sledeče

Poslušajte nadpastirjev glas!

Bodite usmiljeni do ubogih Beguncev!

Zadnji čas se čujejo od strani primorskih beguncev opetovano pritožbe, da se jih po nekaterih slovenskih krajih po strani gleda, da se proti njim zabavlja, češ, da so oni krivi draginje itd. Prepričani smo, da se to godi le v krajih, kjer se naša organizacija še ni popolnoma razširila, zato pa tem potom prosimo vse, ki te vrstice bero, naj uplivajo povsod, da se proti ubogim beguncem res tako postopa, kakor to velja staroznana naša gostoljubnost.

Prav iz srca je govoril prevzvišeni knezoškof ljubljanski, ki je v enem zadnjih svojih pism zapisal vernikom:

Posebno mi verniki na Kranjskem bodimo Bogu hvaležni, da Lah ne more udreti v prelepe in rodovitne naše pokrajine. Vojskovodja naših čet je posebno spreten, da z manjšim številom avstrijskih vojakov že deset tednov zmagovito odbija besne navale številnejših laških čet. On zaupa na Boga, da mu bo tudi še v prihodnjih tednih pomagal, dokler ne doseže končne zmage in srečnega miru.

Koliko pa trpe Slovenci po Primorju, posebno oni ob Soči, koliko trpe naši patriotični Furlani! Koliko trpe vsi oni, ki so pred našo obrambno črto, ali blizu nje! Morali so zapustiti dom, zapustiti polja, travnike, hiše, premoženje; nekateri so morali hitro bežati. Precejšnje število jih je pri nas na Kranjskem, posebno v Ljubljani in po Notranjskem. Premnogi od teh so siromašni; hudo se godi njim in njihovim otrokom.

Predragi v Kristusu! Pomagajmo jim! Spomnimo se na besede, ki jih bo večni Sodnik govoril sodnji dan: bil sem lačen, in nasitili ste me, bil sem tujec in pod streho ste me vzeli, zato pojdite v veselje nebeškega Očeta! Kako bomo srečni, ako nam bodo te mile besede na ušesa zadonele! O sedaj imamo priložnost, da si jih zaslužimo. Med seboj imamo begunce, ki nimajo ne hrane ne doma Pomagajmo jim in naš Sodnik bo to delo sprejel, kakor da je storjeno njemu. In kaj bi mi želeli, če bi bili mi izgnani od doma v tuj svet? Kar bi želeli mi zase, storimo sedaj bližnjemu, storimo sedaj tujnim beguncem iz Primorja, iz Goriškega!

Pomagajmo jim tudi v vseh drugih različnih potrebah; česar ne moremo sami storiti, poučimo begunce, da se obrnejo na posredovalne odbore, ki so se osnovali ravno beguncem na pomoč.

Predragi! poizkušajmo z dobrimi deli popraviti pred Bogom to, kar smo z grdimi grehi pokvarili. Kar groza me pa trese, ko čujem o grdem oduštvu ne le po mestih, ampak celo po deželi. Res, hude so odredbe c. kr. vlade o prodajanju in kupovanju živil. Ne bi bile pa potrebne, ko bi ne bilo brezsrčnih oduštruh, ki potrebo bližnjega izrabljajo v to, da živilom ceno strašno visoko navijajo. Krščanska ljubezen zahteva, da v potrebi bližnjemu

povelje: »Danes je rojstni dan našega najvišjega vojnega gospoda, kralja Viktora Emanuela III. Pet mesecev že je zvest tradicijam svoje hiše in se izpostavlja nevarnostim vojne. Živi kakor armada, ki naj z orožjem izvojuje posvečene meje, ki sta jih predpisali naši domovini priroda in zgodovina. Italijanska vojska prisega ob tej uri, da bode nadaljevala z nepremagljivo odločnostjo pot, ki vede k uresničenju naših upravičenih narodnih stremiljenj. Živio kralji!«

Francozi o ponesrečeni Italijanski ofenzivi.

Zeneva, 15. novembra. »Guerre Mondiale« prinaša članek, v katerem smatra končano italijansko ofenzivo. Res je, da še trajajo posamezni napadi, a brez pravega načrta. Gorica je močna kot prej, tudi fronta na Krasu je neomajana. Torej ni nobene izpremembe. Ako je odvisna balkanska italijanska ekspedicija od padca mesta Gorice, bo treba dolgo čakati nanjo.

Letalci nad Verono.

Lugano, 16. novembra. Oba avstrijska letalca — dva sta bila in ne trije, kot je bilo naznanjeno prvotno — sta se držala nad Verono celo uro navzlic silnemu streljanju. Vrgla sta dvajset bomb, ki niso napravile mnogo škode na blagu, pač pa zahtevale dosti človeških žrtev. Ena prvih bomb je ubila profesorja Sicherja, ki je prihitel k oknu. Druga je padla na rastlinski trg, na katerem je bilo ob Portiku polno ljudi. Med drugimi je padel zadet tudi znani kipar Spazzi. Pri porti Pallio je predrla bomba streho hiše, v kateri je ubila več veronskih znanih oseb.

Pred italijansko vojno napovedjo Nemčiji.

Berlin, 16. novembra. Milanski dopisnik »Neue Züricher Zeitung« poroča baje iz zanesljivega vira, da skušajo italijanski trgovci, seveda ne oficijelno, prekiniti trgovske zveze z nemškimi tvrdkami, ker smatrajo neizogibno vojno napoved Nemčiji. Ta napoved je nedvomno v zvezi z udeležbo Italije pri balkanskih bojih. Tudi je skoro gotovo, da bo vlada stopila pred zbornico že z gotovim sklepom.

pomagamo, ne pa da ga še bolj odiramo. C. kr. vlada je določila najvišje cene. In kaj čujem? Prodajalci dotičnih živil ostanejo doma rekoč: bomo rajši sami potrošili! In vendar bi še dosti zaslužka imeli. Predragi! to je trdosrčnost poganška, ne pa ljubezen krščanska; to je greh, velik greh!

O, tudi letina, pridelki, zdravje ljudi in živine je v božjih rokah! Ali ni še dosti občutna in poučna šiba, s katero nas Bog že leto dni tepe? Mi molimo v litanijah: »Kuge, lakote in vojske, reši nas, o Gospod.« Z eno teh šib nas tepe Bog že celo leto; prizanesel nam je z lakoto in kugo; ali ga bomo še tako dolgo žalili, da nas še s temi udari? torej proč z oduštrvom, ki prihaja iz grde lakomnosti. Čujte besede Gospodove: »Blagor usmiljenim, ker usmiljenje bodo dosegli!« (Mat. 5, 7). »Ne spravljajte si zakladov na zemlji, kjer jih rja in molj konča in kjer jih tatje izkopljejo in ukradejo; temuč zbirajte si zaklade v nebesih, kjer jih ne konča ne rja ne molj, in kjer jih tatje ne izkopljejo in ne ukradejo!« (Mat. 6, 19. 20.). »Iščite najpoprej božjega kraljestva in njegove pravice in vse to vam bo privrženo!« (ib. 6, 33).

Predragi! uvažujte moje resne opomine!

Blagoslov vsemogočnega Boga, Očeta in Sina in Svetega Duha naj pride nad Vas in naj ostane nad Vami.

† Anton Bonaventura, knezoškof.

To so besede nadpastirjeve! Naj bi segle v srce vseh! Zahvalimo Boga, da nam ni treba doma zapustiti in se izkazujemo prizanesljive in usmiljene do naših nesrečnih bratov in sester.

Sedaj trka ostra zima na vrata. Mnogi naših beguncev je v begunskih taboriščih, treba jim je nujno pomoči. Naj bi vsak pošiljal redne denarne darove za te uboge ljudi na Posredovalnico za goriške begunce v Ljubljani, Dunajsko cesto, Zadržna zveza, pa tudi toplo obleko pošiljajte na ta naslov. Poštnino naj vsak odpošiljatelj sam plača. Dvignite se zopet vsa slovenska srca v plemeniti požrtvovalnosti! Ali bi ne bilo mogoče po vseh naših cerkvah saj enkrat vsak mesec napraviti darovanja za uboge naše begunce?

V Gorici ob sv. Martinu.

Iz Gorice.

Dne 10. XI. 1915.

Nocoj je predvečer sv. Martina! V Gorici se je druga leta ta predvečer praznoval, ljudje so si privoščili kak boljši grilje in kozarec nove sladke rebule. A letos? Rebule ni, — v Gorici moraš sedaj za četrt kislice plačati 25 do 30 krajcarjev! Naša lepa vinorodna Brda leže po teptana, vinogradi za vrsto let uničeni in mnogo naših pridnih Bricev ječi v italijanski sužnosti bogvekle doli v Italiji, dočim morajo drugi prenašati doma nasilnosti

kletih sovražnikov goriških Slovencev — Lahov.

Letos moramo torej praznovati sv. Martina doma vsak stisnjen v kak varnejši kot svoje hiše, kajti zunaj poka in treska, granate prihajajo in tulijo čez mesto, a tudi — odhajajo, ker naša vrla artilerija ne ostaja ničesar dolžna ter pridno, smotreno, in kakor pravijo vojaki, vedno z velikimi uspehi odgovarja laškim opustoševalcem naših lepih krajev. A če Bog da in sreča junaška naših vrlih vojakov, nas laški topovi nikdar ne bodo preganili iz naše Gorice in bo kmalu prišel čas, ko se bodo mogla oddahiniti tudi naša sedaj zaslužena Brda in ko bo moral zamljelačni Italijan drago plačati svoj verolomni vpad v naše lepe kraje. In v tem upanju moramo praznovati letos Martinov večer in se tolažiti z zavestjo, da se nam prihodnje leto na nocojšnji večer ne bo treba skrivati doma pred sovražnimi granatami in krogli.

Aprovizacijo imamo, to se mora priznati, z ozirom na te izvanredne razmere po zaslugi g. vladnega komisarja grofa Dandini še dovolj dobro. Vpoštovati je namreč, da živimo takorekoč v bojni črti in da tudi drugod izven vojnega ozemlja — ni vse prav in v redu. Vojska je vojska!

A nekaj moram tu posebej poudariti. Proti draginji nekaterih stvari bi se moralo v Gorici že malo ostreje in energičneje nastopiti. Ubogi kmetici, ki prinese iz okolice par litrov mleka v mesto, se z ozirom na vse okolnosti — donajanje je zvezano s smrtno nevarnostjo — pač ne more zameriti, če ga proda nekoliko dražje, kajti koncem koncev ima le malo dobička pri mali množini. V Gorici se pa n. pr. po vseh restavracijah toči pivo vrček po 50 vin., to je liter po 1 K. To je gotovo predrago in vse te izkoriščevalce vojnih razmer bi se moralo malo trdo prijeti. Res, pivo ni potrebno in kdor si privoščiti ta luksuz, naj plača! A moramo misliti na uboge vojake, kojim pač ne smemo kratiti tega veselja, da si smejo včasih privoščiti požirek piva — vino je itak večinoma slabo in še dražje. — In da tukaj nekateri bogate s krvavo zasluženimi groši ubogih vojakov, ki tvegajo za nas vse svoje življenje, to je vse, kakor kaznjivo! In tako se marsikje greši. Pred par dnevi mi je n. pr. prijatelj pripovedoval, da je moral v nekem — žal slovenskem — lokalu pri kosilu plačati za kosček kruha, ki stane po drugih gostilnah 4 največ 6 vin., celih 10 vin.

Da je draginja v mestu res huda, to občutimo vsi in posebno pa državni uslužbenci s fiksnimi plačili. Državni uradniki nižje vrste, ki ima nekaj družine, mora zalezti v dolgove. Sicer so vsa oblastva skušala to težko stališče svojih uslužbencev več ali manj olajšati s podeljevanjem podpor oziroma doklad. Prav bi bilo, da postane tega deležno tudi osebje okrajne sodnije v Gorici. Že sredi junija je pričela tukajšnja okrajna sodnija v najbolj potrebnih zadevah zopet poslovati in nekateri izmed osebja se z ozirom na grozno draginjo nahajajo res v obupnem položaju. Navsezadnje bi se moralo in kakor se upa — se tudi bo i tem ljudem, ki delujejo tu kljub nevarnostim in težkočam v prid vsega prebivalstva, pomagalo od strani sodne uprave.

Sedaj, ko pišem te vrstice, je potihnil grom topov. Morebiti bomo to noč lahko mirno spali. Zunaj lije dež, — ki bo zopet Cadorni dobrodošel vzrok, da opraviči pred svetom svoje vedne neuspehe s slabimi vremenskimi razmerami. Mi pa se lahko smejemo tem Cadornovim poročilom o slabem vremenu, ker smo vsi prepričani, da, dokler brani našo Gorico skalnatotrdni zid naših hrabrih čet, posebno naših dalmatinskih orlov, Cadorna nikdar ne pride naprej — pa če bo tudi tedne in tedne sijalo najlepše solnce na slovensko Gorico, ki je in mora ostati — avstrijska!

Maks.

Novice z Gorice.

Vladni komisar grof Dandini je odšel na štirinajstdnevni dopust. Nadomestoval ga bo dr. Pfeifer.

Goriški rojak Anton Silič, računski podčastnik 20. lovskega bataljona je bil vsled svoje hrabrosti odlikovan s srebrnim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne svetinje.

V soboto 13. t. m. so peljali naši vojski vrste laških ujetnikov skozi Gorico. Nekateri so nas veseli pozdravljali, drugi so bili bolj pobiti, najbrže radi naporov, ki so jih prestali v zadnjih dneh. Značilen je vsiklik nekega laškega ujetnika, ki je rekel ob tej priliki: »Ancora tre giorni così e la guerra sarà finita!« (Še tri dneve tako in končana bo vojska). Da bi se uresničile njegove besede!

Znaki tujih držav. Goriški mestni magistrat, je izdal razglas, v katerem prepoveduje nositi znake onih mornaric, katerih države se vojskujejo proti nam.

Nesreče vsled dotikanja najdenih in še ne eksplodiranih granat so se že večkrat pripetile. C. kr. goriški vladni komisar opozarja na to v posebnem razglasu, kjer pravi med drugim, da je vsak dolžan

naznani take še ne eksplodirane izstrelke etapnemu poveljstvu.

Prememb posesti. Kavarno »Kaffee Zita« v Ajdovščini, podružnico kavarne »Teatro« v Gorici, je prevzela družina Petra Lutman, gostilničarja v Štandrežu. Človeških žrtev v Gorici mnogo ni, tem več živine pobijejo granate. Vsak tedn se dogajajo slučajji, da izgubi ta ali oni

kmet par glav živine. To je zelo občutna škoda za dotične kmete; ne trijo sicer vse škode, ker meso ubitih živali se proda, a le po znižanih cenah: v zadnjem delu po 2 K 40 h, v sprednjem delu po 1 K 80 h.

Kodretovo hišo v Branici, rojstno hišo starešine »Zarje« Antona Kodre, je »so-vražna bomba precej razdejala.

Prodiranje proti Novempazarju.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 16. novembra. Uradno poročilo:

Pri Gorozdi ob črnogorski meji praske.

Na srbskem bojišču zasledovanje povsod napreduje.

Avstro-ogrske čete so pridobile pokrajino Uvac, Čigoto Planino in višine Javorja.

Neki nemški oddelek generala pl. Kövesza, ki prodira na obeh straneh ceste iz Kraljeva v Novi Bazar, je zasedel Uzce.

Zahodno od tam prodirajoče avstro-ogrske čete so prekorale pri Babici cesto Raška—Kuršumlja in so vzele z naskokom srbske okope na gori Lučak (vzhodno od Babice); v naše roke je padla posadka, obstoječa iz treh častnikov, 110 mož in ena strojnica.

Nemške in bolgarske divizije se bližajo od severa in vzhoda cestnemu križišču Kuršumlji.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 16. novembra. Wolffov urad poročila iz velikega glavnega stana:

Zasledovanje krepko napreduje.

Nad 1000 Srbov je bilo včeraj ujetih, zaplenjeni sta dve strojnici in trije topovi.

Vrhovno vojno vodstvo.

BOLGARSKO URADNO POROČILO.

Sofija. (Kor. ur.) Poročilo generalnega štaba o operacijah 14. novembra:

Na vseh bojnih črtah so se operacije ugodno za nas razvijale. Pri Prokuplju so zaplenile naše čete 480 zabojev artiljerijskih krogel, 220 zabojev patron, 12 železniških voz z raznim vojnim blagom in 16 pontonov. Naš protinapad na zahodnem bregu Črne Reke, južno od Veleša, se je končal tako, da smo vrgli Francoze na vzhodni breg reke. Naše čete so z nevdržljivim junaštvom vzele z naskokom med zvoki »Šumi Marica« močno utrjene francoske postojanke.

× × ×

Srbsko uradno poročilo.

Pariz. (Agence Havas.) Srbsko poročilo 11. novembra: Na severni bojni črti smo se po ljutih bojih umaknili v dobrem redu pred po številu premočnim sovražnikom v postojanke Troglav Planina Maglič (18 km južnozahodno od Kraljeva) — Aleksandrovac. Na vzhodni bojni črti, ki obsega levi breg južne Morave, breg Binačke Morave in severni vhod v prelaz Kačanik, so bili odbiti vsi sovražni poizkusni napadi.

Poročilo 12. novembra: Napadli smo in vrgli sovražnika v dolinah Sušice in Krive (komaj zahodno od Leskovca — Vranje) in v dolini Binačke Morave kakor tudi v smeri Tetovo. Ob Babuni so zasedli Srbi zavezniški vas Čičevo (8 km južnozahodno od Graska) in kolodvor Gradsko.

Črnogorsko uradno poročilo.

Cetinje. (Agence Havas.) Uradno poročilo 12. novembra: Na bojni črti v Sandžaku so se živahno bojevali. Boji so izpadli ugodno za nas. Ujeli smo 125 sovražnikov in zaplenili veliko materiala.

× × ×

Iz bojov s Črnogorci.

»Marko, čuješ, Petar čuješ?«

Poročevalcu »Berliner Tageblatt«, ki je obiskal bojišče na dalmatinsko-črnogorski meji, je pripovedoval stotnik obmejnih strelcev:

Črnogorci nimajo telefona, pri njih je poveljevanje enostavnejše. Na tem-le gorskem vrhu, v tisti stari kuli — nekdanji turški obmejni stolp — leži s svojo puško Črnogorec, njegov tovariš pa v globoki kraški jami. Nobeden ne more k drugemu, pa vendar se sporazumevajo. Ob gotovem času sproži vsak svojo puško; nas to v taki daljavi ne vznemirja — črnogorski častnik je hotel samo vedeti, če so straže na svojem mestu. Fini fantje ti črnogorski častniki, vsak vzgojen v Evropi in gentleman, to se pravi samo od redne vojske, ne pa gotovi četaški poveljniki, ki jih imenujejo Črnogorci kapitane.

Ob črnogorskih napadih je tako: Pred napadom gredo od vrha do vrha kliči: »Marko, čuješ? Petar, čuješ? Čuješ, Marko? Čuješ, Petar?« Še odmeva klic, a Marko je že izginil. V svojih mehkih opankah skače s kamena na kamen — 2 metra široko kakor nič. Sedaj počene med dva kamena, tretjega si pa položi nad glavo — nevi-

den je. V zanki, točno na dogovorjenem mestu, se snideta s Petrom. Sedaj sta že dva. Samotna straža v tem kamenitem okopu, pazi se. Ali zmagata ali pa umrjeta, komur pride Črnogorec blizu. In dalje, klic na klic, od kamena do kamena: »Marko, čuješ?«

Vojna brez sovražstva.

Isti poročevalec pripoveduje:

Stal sem na gori nedaleč od c. in kr. eraričnega mesta Trebinja. Pod vrhom so bila zgrajena vojaška stanišča; moštvo je dalo svoji baraki ime »Hotel Priklonise«, podčastniki so krtili svojo kočjo za »Podgani grad«. Na gorskem kamninu na nasprotni strani se je izprehajal dolg Črnogorec in gledal k nam; z daljnogledom si mogel prešteti gumb na njegovi uniformi. Naši vojaki so ga videli in niso streljali na posameznika. Čemu?

»Kličejo nam: Če imamo kaj kruha; oni ga nimajo nič. Jarčevine, stare, žilave koštrunovine na preostanjanje. Toda kruha ne. In zakaj smo jim posekali gosti pragozd: »Švaba, pusti vendar naš gozd!« in vedno zopet klic: »Švaba ne streljaj, tudi mi ne bomo!« Toda kako moremo? Dobri so in priprosti in tudi njih divjost je lepa, in njihove žene gredo z možem v ogenj, in če pade, ga odnese, in če je mrtev, si ga oprtajo z vrvo ter ga vlečejo s seboj; nedvomno je to narod primitivnih junakov in škoda je, da smo v vojni proti njim. Ne sovražimo nas in tudi mi jih ne sovražimo. Vojujemo se kot dva častita nasprotnika, četudi znajo časih postati divje zveri. Zakaj so se dvignili proti nam, zakaj?«

Tako mi zamišljeno pripoveduje vojak. Tam na gorskem grebenu se vzdiguje na obzorju dolga senca Črnogorca. S puško v roki stoji in gleda sem k nam. In vse-naokrog kamenje, kamenje, kamenje...

× × ×

Boji v južni Srbiji.

Lugano, 16. novembra. »Corriere della Sera« poroča iz Soluna: Pri Kačaniku so zopet v teku ljuti boji. Srbi so se umaknili nekoliko bližje k mestu. Na francoski fronti razvijajo Bolgari silovit artiljerijski ogenj, posebno ob postojankah na desnem bregu Črne. Položaj Srbov v prelazih pri Babuni je zelo kritičen.

Ena bolgarska divizija z močno artiljerijo stoji med Srbi in Francozi na cesti Kavadar—Plitvar in brani vsako zvezo med obema armadama. Dne 13. t. m. so Bolgari otvorili peklenski artiljerijski ogenj na francosko črto na levem bregu Črne. Zvečer je boj še trajal. Od takrat manjkajo vsa poročila, ker je zveza pretrgana. Medtem ko zadržujejo francoske čete, obnavljajo Bolgari svoj pritisk na srbsko postojanko pri Babuni, da bi se od tu polastili Prilepa in prišli v dolino Črne, od katere južne točke je Skoplje oddaljeno le še 35 km.

Lugano, 16. novembra. Tetovo so zasedli Bolgari iznova. Dobivali so trajnih ojačenj in mnogo topništva iz Niša in Pirota. Položaj južne srbske vojske je zato zelo kritičen, oni pri Babuni po poročilih »Corriera« naravnost obupen. Bolgari obstreljujejo silovito francoske postojanke. Boji se nadaljujejo, Prilep je ogrožen.

Na srbski južni bojni črti.

Lugano. Magrini in Freccarotti poročata v soglasju, prvi v »Secolu«, drugi v »Corriere della Sera«, da so 15. t. m. doseženi francoski in srbski uspehi bili le začasni. Bolgari so že zopet zasedli tisti del ozemlja pri Tetovu v zgornji Vardarski dolini, kjer so se nekaj časa nahajali Srbi in zopet prodirajo proti Gostivaru in Pirsevu. Položaj pri Prilepu se je v zadnjih 48 urah poslabšal. Med sedlom na Babuni in med Črno reko se potiska bolgarska zagovozda med Srbe in Francoze, ki še bolj širi že obstoječo vzlet njih bojne črte. Postojanko Francozov na levem bregu Črne reke so presenetili Bolgari s pravim peklenskimi ognjem. Po zadnjem poročilu francoskega generalnega štaba s 13. novembra se boj nadaljuje. Srbi so s slabimi silami držali Babuna sedlo tri tedne, a njih odpor se bliža koncu, ker jih obkoljujejo in morajo zato izprazniti višine. Morebiti poizkusijo držati še Bitolj. Črna reka je prestopila bregove in je bitoljsko okolico izpremenila v močvirje. Pri Strumici in pri Kačaniku se nadaljuje bitka. Dve tretjini sedla sta že v bolgarskih rokah. Bojujejo se za izhod.

Bitolj izprazen.

Berlin. Iz Soluna se poroča, da izpraznjujejo Bitolj.

Prva pravna žrtev umora v Sarajevu.

Bolgari so 14. t. m. uradno poročali, da se je srbski domobranski polk uprl proti svojemu poveljniku Milanu Pribičeviću in da ga je usmrtil.

Milan Pribičević, brat nekdanjega hrvaškega poslanca Pribičevića je bil nekdanji častnik avstrijske armade. Pred mnogimi leti je zapustil Pribičević Avstrijo in je prestopil v srbski revolucionarni tabor. Pribičević je soustanovil »Narodno Obrano«, ki je urila četaše in pripravljala čete prostovoljcev za vojsko proti Avstriji. Pribičević je tudi nadzoroval »šole«, v katerih so urili najete čete. Major je postal l. 1914. Nanj so takoj mislili sarajevski morilci, da jim preskrbi orožje, ker niso razpolagali z denarjem, da ga kupijo. Ker je pa major Pribičević in merodajni član »Narodne Obrane«, Dačić ravno takrat potoval, so se obrnili poznejši sarajevski morilci za orožje na njim znanega nekdanjega četaša, uradnika državnih železnic Milana Čiganovića. Pozneje so občevali tudi s Pribičevićem, ki je bil zato dejansko tudi povzročitelj sarajevskega umora. V spomenici c. in kr. vlade 27. julija 1914 o vsesrbskem pokretu in o napadu v Sarajevu se Pribičevićovo delovanje večkrat omenja. V sled svojih »zaslug« je postal polkovni poveljnik, a lastni vojaki so ga umorili, morebiti za to, ker so ga smatrali za glavnega povzročitelja sedanje vojske, v kateri Srbija toliko trpi. Pribičevića ni več. Doživel je, kako je že skoraj popolnoma dozorel sad, tistega drevesa, ki ga je on v prvi vrsti gojil: Srbija umira, Pribičević je pa umrl ubit po lastnih vojakih najsrabotnejše smrti, ki jo more umreti častnik.

Postopanje z avstrijskimi ujetniki v Srbiji.

Dunaj. Politična korespondenca objavlja daljši opis o usodi avstrijskih ujetnikov v Srbiji: Četudi je vsled prodiranja Bolgarov osvobojen večji del ujetnikov, se nahaja še vedno večje število ujetnikov v rokah Srbov, ki jih vlačijo seboj. Več poročil izvaja, da srbske oblasti ne postajo z njimi v duhu določil vojskovanja. Avstrijska vlada zato grozi z najostrejšimi protidredbami, če Srbi ne izpremenijo postopanja z vojnimi ujetniki.

Oproščeni Avstrijci v Soliji.

Dunaj. »Südsl. Korr.« poroča iz Aten: V Nišu osvobodeni avstrijski vojni ujetniki, častniki in vojaki, so došli 16. t. m. v Sofijo. Prisrčno so jih sprejele kraljica Eleonora, princesinja Evdoksija in Nadežda in prebivalstvo. Kraljica in princesa sta pozdravili vojne ujetnike, prebivalstvo jim je klicalo viharo »živio« in je skrbelo, da so sijajno nastanili ujetnike.

Angleži in Francozi o Srbiji.

Scheweningen, 16. novembra. Po poročilih iz Londona in Pariza smatrajo tam mošnji vladni krog celio Srbijo za izgubljeno, pravtako umikanje srbske armade čez Črnogoro in Albanijo za nemogoče. To dokazujejo pogajanja entente z Grško, da bi ta omogočila poraženi srbski armadi neoviran prestop na grško ozemlje. Vsa poročila, ki prihajajo sem, potrjujejo, da smatrajo tako v Parizu kakor Londonu balkansko vojsko za izgubljeno.

Rotterdam, 16. novembra. (Kor. urad.) »Courant« poroča iz Londona: Churchillov govor v spodnji zbornici je bil zelo temeljit. Ministrski predsednik je odgovoril v prijateljskem tonu. Njegovo pripombo, da bi bilo boljše, če bi Churchill nekaterih stvari ne omenil, drugih pa ne izpustil, časopisje odobrava. Listi priznavajo, da je Churchill pokazal veliko spretnost.

Plen v Nišu.

Kakor javljajo, se je našel v Nišu zgodovinski dokument, ki dokazuje, da je ruska diplomacija tudi 1885. prignala Srbsko v vojno proti Bolgarski. Hkrati so zaplenili velike množine tobaka iz srbske državne rešije.

Srbski in črnogorski kralj se nista sestala z italijanskim generalnim štabom.

Berlin, 16. novembra. Nekateri nemški listi so si dali poročati baje iz Chiassa, da so se sestali srbski in črnogorski kralj ter Cadorna. Ta novica je izmišljena.

Bolgari ujeli 13 bivših ministrov.

Dunaj. »Südslavische Korr.« poroča iz Sofije: Ko so zasedli Bolgari Vranjarsko Banjo, so ujeli 13 bivših srbskih ministrov, ki so tja pobegnili. Med njimi se nahaja tudi nekdanji srbski ministrski predsednik Giorgjević.

520 vagonov municije za Bolgarijo.

Carigrad, 16. novembra. »La Defense« poroča iz Sofije: V štirih dneh so iz Ogrske v Bolgarijo prepeljali 520 vagonov municije.

Rusko brodovje v bližini bolgarskega obrežja.

Bukarešt, 16. novembra. »Universul« poroča iz Tolde: Iz 15 enot obstoječe ruske brodovje, med njimi 3 velike bojne ladje, križari že dva dni v obližju bolgarskega obrežja.

Bukarešt, 16. novembra. V Bavargiču in Kavarni so včeraj iz smeri od Varne čuli grmenje topov. Podrobnosti še ni.

Za varstvo Ruščuka.

Sofija. (Kor. ur.) Po obstreljevanju Varne se je pečala bolgarska vlada z možnostjo napada ruskih donavskih parnikov ali pa letal na Ruščuk. Z ozirom na možnost takega napada je naprosila bolgarska vlada rumunsko, naj ukrene, kar je potrebno, da se prepreči nesreče in druge nezaželjene posledice, ki bi nastale vsled obstreljevanja po Rusih, ker bi lahko padle kroglice na rumunsko zemljo, kjer bi povzročale nesreče.

× × ×

Radoslavov o skupnih vprašanjih.

Budimpešta. Radoslavov je izjavil posebnemu poročevalcu »Az Ujsaga«: Upamo, da bomo kmalu sukali meč z zveznimi četami in jih seznanili z bolgarsko pestjo. Zvezne velevlasti nimajo tu ničesar iskati in to tem manj, ker niso celo leto drugega delale, kakor da so izjavljali, da so upravičene naše zahteve glede na Macedonijo in so nam marsikaj obetali. Radoslavov upa, da se v kratkem doseže železniška zveza skozi Srbijo v Avstrijo. Razmere med Bolgari in Rumunci in med Bolgari in Grki so prav dobre; Grška je le nasproti zveznim velesilam nekoliko predobrohotno nevtralna. Bolgarski konzul v Solunu posluje dalje, a šifriranih brzojavk ne more več odposiljati. Med najvažnejša vprašanja spada ureditev gospodarskih razmer med Avstrijo in Ogrsko, a bilo bi zdaj še prezgodaj razpravljati o njih. Program je že izgotovljen za intenzivno gojitev razmer. Vprašanje je že zato tako važno, ker že obstaja skupna meja med Bolgarijo in Ogrsko. O usodi Srbije ne morem ničesar izjaviti. Rešiti se mora vprašanje o Donavi in o Belgradu. Po moji sodbi mora Bolgarija zato strožje postopati s Srbijo, ker so Srbi nezasiščeno trpili naše macedonske brate, oplenili boljše meščane in pustili le berače pri miru.

Nove grške izjave za nevtralnost.

»Frankfurter Zeitung« poroča 16. novembra: »Na merodajnem mestu izvemo, da je grški ministrski predsednik vsem vladam sporočil, Grška ostane tudi nadalje nevtralna, da čuva grške interese pred tujimi napadi. Zlasti je ententi izjavil, da Grška vsled balkanskih dogodkov ne more Srbiji pomagati. Upa, da ententa ne bo nadaljevala kršenja grške nevtralnosti. Bolgarski vladi je Skuludis izjavil, da bo ostal pri politiki nevtralnosti, ki bo odgovarjala grškim interesom.

Na Grško bodo pritisnili.

Rotterdam, 16. novembra. »Daily Telegraph« poroča iz Pariza: Glede Soluna je pričakovati važnih sklepov. Francoska vlada je sklenila, da ne bo več trpela obotavljanja grškega kralja. Dopisnik javlja, da bi najmanjše dejanje grške vlade glede Soluna, ki bi ne bilo nevtralnno, dobilo najresnejši odgovor. — Kakor poročajo »Times«, je glede Srbov, ki bi se umaknili na grško ozemlje, Grška že zagotovila, da ne bo opustila stališča dobrohotne nevtralnosti ali dala povoda za spodtikanje. Ni pa nobenega znamenja, da je to zagotovilo ententi dovolj. »Times« pravijo, da bo ententa zahtevala, da Grška enako postopa s srbskimi vojaki kakor z ententinimi.

Grška in srbsko umikanje.

Pariz, 15. novembra. (Kor. ur.) »Agence Havas« javlja iz Aten: Vladni list »Embros« poroča, da po pojasnitih iz oficijelnega vira možnost, da se srbske čete umaknejo na grško ozemlje, ne vzbuja nobenih skrbi radi posledic, ki bi jih to umikanje imelo za razmerje Grške do entente. Razun tega, da premikanje srbskih čet daje zagotovilo, da ta možnost ne nastopi, tudi ententa izjave grške vlade smatra za dovolj jasne, da ni nobenega strahu, da nastane kak spor.

Grški kralj odklanja demobilizacijo.

Solun, 16. novembra. »Etnos« javlja: Kralj je odklonil predlog ministrskega sveta za demobilizacijo.

Venizelos je zato sklical za sredo sejo; Venizelos stoji na stališču, da mora vlada odstopiti. Če bi hoteli volitve vendarle izvesti brez demobilizacije, se Venizelosa stranka volitev ne bo udeležila, pač pa vzbudila v deželi neodgovorno gibanje, ki bi znalo imeti nepregledne posledice. Tako težavnega položaja na Grškem se ni bilo.

Grška in ententa.

London, 16. novembra. Reuter ima iz Aten: Francoski poslanik je zanikal govore, da je ententa zahtevala demobilizacijo. Pristavil je, da so mu grški kabineti povrsti zagotovili dobrohotno nevtralnost in dali končno neveljavno dovoljenje, da smejo ententine čete prehajati in ostati na grškem ozemlju. — Isto je francoski poslanik izjavil listu »Nea Himera«.

Lyon, 17. novembra. (Kor. ur.) »Progress« poroča iz Aten: Francozi in Angleži so sklenili zahtevati od grške vlade garancije za varnost njih sil na Balkanu. V tej zadevi se vrše diplomatska pogajanja.

V Italiji zahtevajo strogosti proti Grški.

Lugano, 16. novembra. Časopisje domneva, da imajo sovražni podvodniki svojo bazo na grških otokih. Odtod vedno ostreje besede proti Atenam. »Corriere« zahteva, da se od kralja takoj izsili odločitev. Italija gre gotovo na Balkan, čas še ni gotov.

Italijani ustavili grško trgovsko ladjo.

Atene. Pri Valoni so ustavile italijanske bojne ladje neko grško trgovsko ladjo, ki je vozila živila, namenjena Srbiji v Skader in so zaplenile blago. Italijanske bojne ladje so odvedle ladjo v Italijo.

Preko Santi Quaranta ne pojdejo čete.

Atene, 16. novembra. Francoski generalni štab je opustil namero, da bi poslal čet v Bitolj preko Korice in Santi Quaranta. Velika francoska poizvedovalna patrulja je došla iz Bitolje v Santi Quaranto. Zdi se, da je poročala o nevarnosti tega pota. Taborišče v Santi Quaranti so nato opustili.

× × ×

Mladi in stari Filipescu.

Bukarešt, 16. novembra. (K. u.) Med očetom in sinom Filipescu na eni strani in vladnim listom »Vitorul« na drugi strani je došlo do časnikarskega boja v zadevi nepravilnosti, katere sta oba Filipescu predbacivala vojnemu ministru. Vojno ministristvo je odgovorilo z objavo listin, ki so razkrinkale sina Filipescua. Danes je Filipescu mlajši na javni cesti napadel glavnega urednika »Vitorula« Berlescu in prišlo je do tepeža. Šele občinstvo je ločilo oba nasprotnika. Filipescu starejši objavlja v svojem listu pismo, katero je pisal v zadevi svojega sina ministrskemu predsedniku in vojnemu ministru Bratianu in v katerem napoveduje, da bo v zbornici stavil interpelacijo.

× × ×

Princ Wied.

Carigrad, 16. novembra. »La Defense« objavlja neko brzojavko, ki je došla iz Krfa preko Soluna in ki pravi, da je princ Wied večim albanskim voditeljem pisal, da se ni za vedno odstranil iz Albanije in da se bo v kratkem pojavil na čelu avstrijskih čet zopet v Albaniji, da osvobodi albanski narod nasilnosti sovražnih vsiljivcev.

× × ×

Podmorski čoln v Sredozemskem morju potopil v enem dnevu tri parnike.

Lyon, 15. novembra. (Kor. urad.) Iz Krete javljajo tukajšnjim listom, da je parnik »Lasithion« dne 12. t. m. priplul v Kandijo z 22 mošmi posadke parnika »Makalista«, ki ga je potopil nemški podmorski čoln. Od ostalih 67 mož posadke ni sluha. Rešenci pripovedujejo, da je isti podmorski čoln potopil oni dan še dva druga parnika.

Vojska z Rusi.**AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.**

Dunaj, 16. novembra. (K. u.) Uradno se razglašajo:

Nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 16. novembra. Wolffov urad poroča iz velikega glavnega stana:

Položaj je na celi bojni črti neizpremenjen.

Vrhovno vojno vodstvo.

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 15. novembra. Včerajšnje uradno poročilo: Nemci so poizkušali napad na vas Bersemünde v smeri na Uxkül, pa jih je naša artiljerija zavrnila. Iz okolice Dvinska ni ničesar poročati. Vroč boj pri vasi Miedwieze (10 km severozahodno od Čartoriska) se še bje. Z ognjem smo preprečili poizkuse sovražnika, da prodira proti Sturu. Pri vasi Podgacie — 8 km severozahodno od Čartoriska — silovit boj.

LJUTI BOJI OB BESARABSKI MEJI.

Bukarešt, 16. novembra. Iz Radavca javljajo tukajšnji listi, da so avstrijske in ruske čete v ljutih bojih. Avstrijskim četam so prišle na pomoč močne opore in sedaj energično prodirajo proti Besarabski meji. Topovi grme neprestano.

MARŠAL NADVOJVODA FRIDERIK V OSVOJENI RUSIJI.

Dunaj, 17. novembra. (Kor. ur.) Armadni vrhovni poveljnik maršal nadvojvoda Friderik je 13. t. m. odpotoval, da obišče osvojene ruske dežele in generala pehote pl. Linsingena v njegovem glavnem stanu. V Ljublin ej došel nadvojvoda 14. t. m. Obiskal je Ivangorod in Lubartov. Nekaj ur se je mudil nadvojvoda maršal v glavnem stanu generala pl. Linsingena, kateremu je čestital na uspehih pri Čartorjsku. Popoldne 14. t. m. se je vrnil v stan vrhovnega poveljstva.

RUSIJA PO 15 MESECIH VOJSKE.

»Daily Mail« poroča Hamilton Fyfe iz Petrograda: Pred letom dni, ko sem prišel v Rusijo, je vse pričakovalo zmage. V nekaterih mesecih se vojska konča, to se je splošno mislilo. Od takrat smo preživeli veliko slabih dni. Ruski vojak ni tako hiter in prožen, kakor francoski in ne tako ciničen, kakor angleški Tomai. Velikemu knezu Nikolaju so ljudje zaupali, češ: Tako bogat mož ni nepošten, in so sodili, da ne bo trpel poneverb. Vojska se v mestih zelo čuti, ker zmanjka vedno kaj. Vsega manjka in vse je drago: časopisje se je tudi podražilo. Ker manjka drobiža, se plačuje s popirjem ali pa z znamkami. V Rusiji se o vojski zdaj več ne varajo, ker znajo, da je sovražnik vztrajen in močen.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 16. novembra. Wolffov urad poroča iz velikega glavnega stana:

Dopolnilni vojni krediti na Francoskem.

Pariz, 16. novembra. (Kor. ur.) Dopolnilni vojni krediti za leto 1914. znašajo 122,613.688 frankov. Gospodarski odsek je pri kreditu za vojaške izdatke v Maroku črtal 1 milijon frankov.

Turčija v vojski.**TURŠKO URADNO POROČILO.**

Carigrad, 15. novembra. (Kor. urad.) Dardanelska bojna črta. Običajni dvo-boj artiljerije in boj bomb se nadaljuje. Kavkaška bojna črta. Pri Milo (?) je presenetila neka naša patrulja 100 mož močan sovražni oddelek, ki je moral bežati, ko je izgubil do 50 mož na mrtvih in ranjenih.

Razna poročila.**Nov kardinal — državni tajnik.**

Basel, 16. novembra. »Osservatore Romano« poroča, da bo sv. oče v prihodnjem konzistoriju imenoval kardinala Cagiano de Azevedo za državnega tajnika sv. Cerkve.

Japonske spletke v Indiji.

Frankobrod. (Kor. ur.) »Frankfurter Ztg.« brzojavlja iz Amsterdam: Angleška vlada ve že dolgo, da pospešuje japonski odposlanci prekucijsko gibanje v Indiji. Poročilo, da se je pečal japonski ministrski svet s položajem v Indiji, je angleške kroge zelo vznemirilo.

Ruski ultimati v Perziji.

Hamburg, 16. novembra. »Neue Hamburger Ztg.« poroča iz Petrograda: »Rječ« piše, da bo Rusija v najkrajšem času izročila Perziji noto v obliki ultimata.

Šah zapusti Teheran.

Teheran, 15. novembra. (Kor. ur.) Ministrski predsednik je izjavil poveljniku, kozaške brigade, da zapusti danes šah z ministri mesto. Teheran ostane pod varstvom kozaške brigade. Policija in orožništvo se pripravlja, da odpotuje iz mesta.

Krvave volitve na španskem.

Lyon, 17. novembra. (Kor. ur.) »Progress« poroča iz Madrida, da so zmagali pri občinskih volitvah splošno liberalni demokrati in združeni reformisti. V Almeriu, Valenciji in v Barceloni so bili krvavi spopadi. Veliko volilcev je bilo ubitih in ranjenih. Na alagi, kjer so tudi nastali nemiri, so volitve odgodili.

Dnevne novice.

+ Božični darovi za vdove in sirote v vojni padlih vojakov. Že v preteklem letu je preskrbel vdovski in sirotinski zaklad na Dunaju v vojni padlih vojaških oseb z zimsko obleko 18 sto otrok. Po tem zakladu je bilo mogoče pripraviti božično veselje mnogim materam, ki so se bale, kako naj obvarujejo svoje otroke pred ostro zimo. Letos pa namerava ta zaklad razširiti svoje delovanje v Avstriji, in se je v tem oziru obrnil na bl. gospoda deželnega glavarja dr. Ivana Susteršiča, ki naj prevzame celo stvar v roke in jo izpelje. K tej akciji je dala na razpolago dunajska centrala 5000 K. Vsled povabila gosp. deželnega glavarja se je sešel predvčerajšnjim odbor ter je pri tej priliki izvolil gospoda deželnega glavarja dr. Ivana Susteršiča za predsednika ter se je obenem sklenilo, da se obdaruje o božiču vsaka vdova in sirota v vojni padlih kranjskih junakov z majhnim darom. — Prepričani smo, da se bode prebivalstvo v sledečih dnevih obilno odzvalo izdanemu pozivu in da bode obilno prispevalo za naše vdove in sirote s potrebnimi darili.

+ Posvetovanje nemško-avstrijskih in nemških poslancev. Nemški listi poročajo, da se po iniciativi vodilnih avstrijskonemških poslancev vrše v Monakovem pogajanja avstrijskih in nemških poslancev. Posvetovanja so informativnega značaja, vodilni poslanci se hočejo poučiti o nazorih v eni in drugi državi. Posvetujejo se tudi o temelju gospodarskega zblizanja in pa o drugih političnih in gospodarskih vprašanjih. Določiti je bilo treba tudi smer, kako naj zakonodajne korporacije ob svojem času določijo gospodarsko in politično razmerje med obema zaveznicama. Iz Avstrije so v Monakovem: Doberni, Dinghofer, Schreiner, Urban, Groß, Roller, Stölzel in Beuerle.

+ Umrl je preč. g. dekanjski svetnik in župnik v Možici ob Dravi Fr. P. r. e. m. r. u ter bil pokopan 17. t. m. Pokojnik je bil rojen 10. septembra 1862 na Vrhpolju pri Vipavi; v mašnika je bil posvečen 17. julija 1887. R. I. P. I.

+ Hrvaški sabor se sestane na redno zasedanje dne 20. decembra t. l. Zborovati utegne ves mesec januar 1916.

— Seđmina po rajnem gospodu Mihaelu Zupan v Sostrem bo v pondeljek ob 8. uri.

— Konferenca Sodalitatis ss. C. J. za trebanjsko dekanijo bo v sredo, 24. novembra t. l., na Mirni. Začetek ob 11. uri.

— Iz srbskega v rusko ujetništvo je prišel Alojzij Vidrih, posestnik iz Podrage. Dne 6. decembra 1914. je bil v Srbiji ujet. Majnika 1915 se mu je posrečilo iz ujetništva pobežniti. Kmalu po povratku je bil poslan na rusko fronto. Dopisnico z dne 15. septembra piše na potu v rusko ujetništvo. Mož bo mnogo poskusil in če se srečno vrne, bo tudi mnogo vedel povedati.

— Iz Vipavske doline: Vinski trgovci in gostilničarji zadnje tedne pridno prihajajo k nam. Precej izredno dobre letošnje kapljice se je že poprodalo.

— Umrl je v Vukovaru na Hrvaškem znani pisatelj Milan Pavlov Jovanović, star 66 let.

— Osobni ladijski promet med Osijekom in Zemunom, ki je bil prekinjen celih 15 mesecev, se je zopet pričel. V torek je odplul prvi parnik iz Osijeka v Zemun.

— Razpis ustanov. Od kranjskega dež. odbora poročajo: Za leto 1915 se bodo podelile sledeče Karol baron Wurzbachove cesarice Elizabete ustanove za invalidne in hiralce: a) tri ustanove po 120 K za Ljubljance; b) tri ustanove po 60 K za rojake iz Kamnika, Homca in Jarš; c) tri ustanove po 60 K za rojake iz Vintarjevca v občini Šmartinski pri Litiji. — Te ustanove oddaja gospod Alfonz baron Wurzbach, in sicer one za Ljubljance po nasvetu deželnega odbora kranjskega, ustanove za Kamničane, Homčane in Jaršane po predlogu županstva v Kamniku in ustanove za Vintarjevčane po predlogu županstva občine Šmartno pri Litiji. Pravico do teh ustanov imajo v prvi vrsti ubožni c. in kr. vojaški invalidi iz imenovanih krajev od stražmoštra ali narednika nizdol, ki so lepega vedenja in vsled v vojni zadobljenih ran nezmogljivi, da bi se sami mogli preživeti. Ako bi se za omenjene ustanove ne zgledalo zadostno število c. in kr. vojaških invalidov z opisanimi lastnostmi, tedaj imajo pravico do njih tudi drugi reveži iz imenovanih krajev, ki so lepega vedenja in se radi boleznih in starosti ne morejo sami preživeti. V obeh slučajih je dokazati s posebnimi občinskimi, po c. kr. političnem oblastvu potrjenimi spričevali neomadeževanost prosilcev. Prošnje naj vložijo prosilci iz Ljubljane pri magistratu stolnega mesta Ljubljane, drugi prosilci pa vsak pri županstvu svoje občine in sicer najkasneje do 10. decembra 1915.

— Klub slovenskih tehnikov v Pragi« je sestavljal za zimski semester sledeči odbor: predsednik stud. agr. Tavčar Š. I.; podpredsednik in blagajnik stud. ing. Šapla Rihard; tajnik stud. med. Florjančič Janez; knjižničar cand. ing. Perko Ignac; preglednika cand. ing. Leskovšek Drago in cand. ing. Zerjav Josip.

— Naznanila usnja, kož, kozic in strolj bo od sedaj dalje do vsakega torka po stanju prejšnjega tretjega dne pošiljati naravnost trgovskemu statističnemu uradu c. kr. trgovskega ministrstva na Dunaju, ne pa več političnim oblastvom prve instance.

Primorske novice.

Tržačani pri Stürgkhu. Dunaj, 16. novembra. (Kor. ur.) Ministrski predsednik grof Stürgkh je sprejel deputacijo tržaških trgovcev, industrijcev in brodarjev. Voditelj deputacije član gosposke zbornice Escher je prosil, da se Nj. Veličanstvu sporoči izjava neomahljive udanosti do države in prestola. Ministrski predsednik grof Stürgkh je povedal, kako goreče skrbi cesar za razvoj Trsta. Politično ozračje v Trstu se je očistilo in javno delovanje in narodno čustvovanje se bo po vojni moglo vrstiti le v okviru avstrijske državne misli. Sedaj so padli razni ozi, ki so ovirali razvoj Trsta in njegovega gospodarskega življenja. Po vojni bo vlada s podvojeno gorečnostjo skrbela za Trst.

V Soči in Trenti so prebivalci še vedno v svojih domovih. Toliko v pojasnilo, ker vlada semtertja mnenje, da so ti kraji evakuirani.

Dominik žvokelj, član Zarje iz Vrhpolja pri Vipavi, ki se je bojeval kot praporščak štiri mesece na dobrodobiški planoti, pozdravlja zdrav in živ vse prijatelje in znance.

Umrli je pri Mariji Magdaleni Spodnji pri Trstu gospa Frančiška Cerkvenič. roj. Vekjet, stara 64 let.

Nekaj tržaške Statistike iz l. 1914. Leta 1914. je bilo v Trstu 244.655 prebivalcev. Rojenih je bilo 6436, med temi 350 nezakonskih in 544 mrtvorjenih. Umrlo je do enega meseca starosti 389, do enega leta 782 in do petih let 611. V nobenem mestu naše države ne umrje toliko majhnih otrok kakor v Trstu. Visoka je tudi številka smrti vsled jetike: 933.

Istrske perice bodo zopet smele prati tržaško perilo; ker je kolera popolnoma ponehala, je oblast uklinila prepoved, da se ne sme nositi iz Trsta umazano perilo za pranje.

1,072.500 kg blaga so prodali v 16 prodajalnah tržaške aprovizacijske komisije v prvih devetih tednih t. j. do 31. oktobra. Prodali so pa: 534.900 kg koruzne

moke, 269.600 kg bele moke, 127.00 kg testenin, 59.000 kg riža, 22.800 kg kave, 39.100 kg jecmena in 19.500 kg zdroba.

Podpisemo! Tržaška »Edinost« pod naslovom »V Ljubljano!« piše: V Ljubljano! Prejeli smo: Tržaški Slovenci smo bili v prejšnjih časih navajeni slišati, ko smo zahtevali slovenskih šol, odgovor: Pojdite v Ljubljano! Sedaj nas zopet pošiljajo v Ljubljano, in sicer nam to svetuje goriški deželni glavar! Lahko je reči: Dajte svoje sinove v ljubljanske srednje šole, lahko pa ni nam staršem plačevati visokih vsot za vzdrževanje. Nam tudi ne gre v glavo, čemu naj bi mi pošiljali svoje sinove v Ljubljano, ko imajo naši primorski sodeželani svoje srednje šole v Trstu? Zakaj bi se ne bila vsaj začasno ustanovila tudi slovenska gimnazija in učiteljske v Trstu? Učne moči so, ali bi bile lahko na razpolago. Prostorov je v Trstu popolnoma pripravljenih in praznih! Čemu torej dvojna mera? V Trstu je samih domačih učencev dovolj za prvi gimnazijski razred; za drugi, tretji in četrti p a jih pride iz vse Primorske. Malo dobre volje, pa bi šlo. A za nasvet, naj svoje otroke pošiljamo v ljubljanske srednje šole, nismo goriškemu gospodu deželnemu glavarju čisto nič hvaležni. Šol na mdajte tu v Trstu, kakor jih imajo drugi, ki niso nič boljši od nas! — Oče.

Avstrijski industrijalci in važna vprašanja.

Na zborovanju osrednjih zvez avstrijskih industrijcev na Dunaju je rekel predsednik Vetter glede gospodarskega razmerja do Ogrske, da upamo, da krvavi nauki vojske ne bodo ostali brez sadu in da sme in more nagodba med obema polovicama služiti samo enemu cilju: okrepitevi sile monarhije. Ostati mora enotno carinsko in gospodarsko ozemlje, kar ni samo sebična zahteva avstrijske industrije, mapak tudi temelj bodoče gospodarske moči monarhije. Politično zvezo z Nemčijo se mora izpolniti z gospodarskim zblizanjem. Potreba o gospodarskem zblizanju med Avstrijo in Nemčijo mora ravnatoko globoko prodrati v ljudsko zavest, kakor so nemški narod in avstrijski narodi spoznali kot nekaj samoumevnega, da se ohrani politična in vojaška zveza. Danes pa še nismo prav nič poučeni, kakšno stališče zavzema vlada. Zato se mora industrija temeljito baviti s tem vprašanjem, da spravi s pota obile težkoče in vlado vzbudi do iniciative.

Poslanec Friedmann je zahteval, da se za trajno zagotovi skupnost trgovske politike in gospodarskega ozemlja obeh državnih polovic. Glede gospodarskega zblizanja z Nemčijo pa je rekel, da le tesna gospodarska zveza, v kateri je skupna trgovska politika z zakonom ugotovljena, nam more dati trden temelj in nado na močnejši razvoj. Monarhija ne sme ostati osamljena. Na Balkanu se nam obeta bodočnost, katere ne bomo izpolnili proti Nemčiji, ampak z Nemčijo skupno.

Na zborovanju so sprejeli resolucijo, kjer je rečeno, da zdaj ni mogoče skleniti končnoveljave pogodbe z Ogrsko, pač pa je takoj treba začeti s predpripravami. Takoj je treba stopiti v razgovor z Nemčijo glede bodočega gospodarskega razmerja. Avstrijski industrijci imajo v tem pogledu to stališče: Z ozirom na naše posebne gospodarske interese je stremeti za tesno gospodarsko zvezo, v kateri se s pogodbo določi, da je trgovska politika skupna stvar. Zeleti je, da se to razmerje tako uredi, da se morejo druge države pridružiti. Postaviti je treba temelj srednjeevropskemu gospodarskemu bloku.

Obširno se je govorilo tudi o draginji in nezadostnih vladnih odredbah. V posebni resoluciji zahtevajo industrijci, da je treba preskrbo z živili boljše organizirati in radi javnega blaga bolj krepko omejiti posameznika in njegovo pravo. Seveda med Avstrijo in Ogrsko ne sme biti razlik. Če po bistvu nagodbe in v zmislu skupnosti bi morali Avstrija in Ogrska glede preskrbe z živili tvoriti skupno ozemlje, v katerem se svobodni promet ne sme zavirati in pri preskrbi z živili ali njihovi prodaji nuditi eni polovici posebne koristi na škodo druge polovice. Industriji zahtevajo od vlade, da vsa vprašanja glede živil združi, enotno in obsežno uredi in takoj sestavi komisije za določitev cen.

Orkan na Irskem.

London, 15. novembra. (K. u.) Na Irskem in Irskem morju je divjal v soboto najlutejši orkan zadnjih 20 let. Mnogo ladij je vrglo na obalo in poškodovalo. Veliko škode je bilo v mestih Dublin in Kingstown.

Ljubljanske novice.

Ij Gostovanje zagrebške hrvatske opere in operete — nemožno. Prejel sem sledeči dopis: Uprava kr. zem. hrv. kazališta u Zagrebu. Br. 311/1915. U Zagrebu, dne 7. studenoga 1915. Slavno predsedstvo zveza dramatičnih društev u Ljubljani! Od-

govarajući na Vaš cijenjeni dopis od 23. listopada o. g. čast nam je priopćiti Vam, da se žalibože ne možemo za sada odlučiti, da prihvatimo Vaš cijenjeni predlog i to s jedne strane iz tehničkih, a s druge iz novčanih razloga. Bez dovoljne subvencije ne možemo absolutno računati na materijalni uspeh, koji se kod svakog gostovanja očekivati mora, a u tehničkom pogledu stavlja nam se cijeli niz poteškoća i zapreka, koje bi nam eventualno osujetili i naše ovdješnje predstave. Osim toga pridružuju se još u ovo kritično doba i poteškoće transporta, te je vrlo dvojbeno, da li bi se moglo dobiti popust za vožnju, posebna kola za osoblje i prtljagu itd., i što je glavno, i pravovremeni priključek za vlakove. Prema svemu dakle ne čini nam se zgodno, da za sada i mislimo na gostovanja, no kad nastupe bolje prilike, biti ćemo rado pripravi, da s Vama nastavimo ove pregovore. Ako Vi stalno znate, da se sve navedene poteškoće dadu odstraniti, onda ćemo nastaviti i sad pregovore. Uprava: Jos. Bach l. r. Albini l. r. — To naznanjam ljubljanskemu občinstvu, ki se je za gostovanje zagrebskega kazališta zanimalo. — Mag. nadkomisar Fran Govekar, t. č. predsednik Zveze dramatičnih društva.

Ij Z ljubljanske realke. Ker je bil preč. g. profesor na tukajšnji c. kr. višji realki, dr. Mih. Opeka, imenovan c. kr. deželnim šolskim nadzornikom, je prevzel njegove ure preč. g. Ivan Tabaj, c. kr. profesor na državni gimnaziji v Gorici.

Ij Umrli so v Ljubljani: Ana Rogač, hči železniškega skladišnega mojstra, 71. — Karel Steiner, rejenc, 3 tedne. — Martin Plut, Agoston Stroberger, Fr. Derler, Anton Petschegg, lovci. — Stefan Marinowski, sapér. — Fran Bravec in Jurij Szelezsan, pešca. — Stefan Horvat, honvedski pešec. — Janos Färber, honvedski desettik. — Frančiška Bregant, žena železniškega strojevodje, 37 let. — Neža Mrala, gostija, 77 let. — Marija Vrtačnik, delavčeva žena, 69 let.

Ij Nastanitev policijske stražnice v Kolodvorski ulici. C. kr. policijsko ravnateljstvo v Ljubljani potrebuje za nastanitev policijske stražnice v Kolodvorskem okraju z 1. februarjem primerno stanovanje. Uradni prostori, t. j. 3 sobe in zapor bi se morali nahajati v pritličju, uhod iz ceste, nadzornikovo stanovanje z dvema sobama se nahaja lahko v nadstropju in proti dvorišču. Ponudbe opremljene z načrtom stanovanja je vložiti do 1. decembra 1915 na c. kr. policijsko ravnateljstvo v Ljubljani.

Iz ujetništva.

Iz ruskega ujetništva se je vrnil Janez Jenko, doma iz Sore, in pripoveduje sledeče: »Ujet sem bil, ko so Rusi na nekem kraju prebili fronto in so tako prišli našim za hrbet. Obrnili so se in so se hoteli še prebiti, toda od vseh strani ogenj jih je primoral, da so se udali. Njemu je šrapnel prebil roko in ga ranil tudi na ramenu. Prepeljali so ga v Kijev, od tam v Moskvo, tudi v Petrogradu je bil. Roko so morali amputirati, ker predolgo zdravniške pomoči ni bilo. Hrano so imeli sledečo: Zjutraj čaj in pol funta belega kruha, ki je bil zelo dober. Popoldne juho in meso in pa en funt črnega kruha, ki je bil pa zelo težak, kakor iz zemlje, pa ni bil škodljiv in dosti tečen. Popoldne zopet čaj, zvečer pa juho in meso. Tako hrano dobivajo ruski vojaki in ujetnikom so dajali isto. Stregli so jim sanitetci, pa žene in hčere častnikov. Toda teh poslednjih stredba je bila le bolj na papirju kot v resnici. Rusi so se mu zdeli silno ponižni in boječi. Strežniki so se ujetnikov celo bali, če je kdo kaj pozabavil, da ni kaj v redu. Dokler so Rusi zmagovali, so jim gospe nosile piškote in cigarete. Ko so pa začeli naši prodirati, so ti darovi izostali. Vojsko z Italijo so pozdravili z godbo in zastavami. Ujetniki so mislili tisti večer, da se je sklenil mir, vendar so kmalu iz časnikov izvedeli, kaj se je zgodilo. Časniki so jim donášali redno sanitetci. Bilo je sicer prepovedano, ali brali so jih vedno. Časniki so javno pisali, da so se ruski vojaki naveličali vojske in da se rajši dajejo ujeti, nego bi se vojskovali. Car je priobčil manifest v listih in je tolažil: »Nič se ne bojte! Mi bomo naredili nove topove in puške, pa bomo začeli vnovič vojsko, tedaj pa bomo osvojili nazaj to, kar so nam Nemci vzeli, in še enkrat toliko zemlje.« Orožja je zelo manjkalo. Straže so bile brez pušk. Celi bataljoni so marširali v fronto brez orožja in so ga dobivali tam od padlih vojakov. Ujetnikom so vsakih 14 dni menjavali perilo. Sploh je ljudstvo silno dobro in pobožno. Vsak vojak, ki gre mimo cerkve, se prekriža, in vedno zvesto opravlja svoje molitve. Zimo res prenašajo, ali se vsak desetkrat bolj zavaruje, kakor pri nas. Prav vsak nosi kožuh, silne škornje in čez te obleče še klobu-

čevinasto čevlje. Po sobah silno kurijo. To pripovedovanje je zanimivo, ker dokazuje, da se ujetnikom ne godi preslabo in dalje pobija bajke, da bi ruska zima naše vojake ujedla. Lažje prenašajo mráz nego Rusi in so bolj utrjeni.

Uradni izkazi izgub.

Izgube 26. domobranskega polka.

Mrtvi: Gabrijan Stefan, Modrašč; častniški namestnik Ivanič Franc, Stara-Nova vas; Kantuzer Marko, Brežice; poddesetnik Konrad Alojzij; četovodja Krajnc Jakob, iz ptujske okolice; inf. Kristanšek Ulrik, Svetna; inf. Novačan Franc, iz celjske okolice; inf. Pezdikeč Metod, Šmarjeta; inf. Plesnič Ivan; četov. tit. narednik Bebernak Jakob, Sv. Duh; inf. Bebernak Karol, Konjice; inf. Rumlj; narednik Sulc Jakob, Maribor; inf. Zunko Martin, Slemen; inf. Štar Martin, Celje; inf. Zmarik Alojzij, Ljutomer; inf. Zupanc Franc, Brezje. Ujeti: Čuč Andrej, Ljutomer; četovodja Ertl Josip; Gangl Mihael; Guza Fr., iz celjske okolice; Jerovčnik Lovrenc, Luče; Kladnik Ivan, iz celjske okolice; poddesetnik Kokol Mihael, Maribor; inf. Kokolj Anton, Kostrajnica; inf. Leodolter Ignacij; inf. Petrovič Josip, Radgona; rez. Stelzl Josip; inf. Straus Ivan, Ptuj; vodja Weber Rudolf, Lipnica; inf. Ženko Anton, Maribor.

KATOLIŠKA BUKVARNA V LJUBLJANI

priporoča sledeče novosti:

Kepler: Unsere toten Helden und ihr letzter Wille. Cena 45 vin., s poštino 55 vin.

Couvert: Der Sonntag und die Woche in Ars zur Zeit des sel. Vianney sammt einer Studie über seine Predigtweise. Vezano K 3.25, s poštino K 3.50.

Dalje priporoča še:

Mittelbachs Karte der Alpenländer. Für Automobilisten, Radfahrer und Wanderer, Blatt 4. Salzburg, Kärnten, Krain. Cena K 2.25, s poštino K 2.40. Merilo 1 : 300.000.

Flemmings Karte des Italienisch-Oesterreichischen Kriegsschauplatzes. Nord- und Mittel-Italien. Merilo 1 : 1.500.000 und eine Nebenkarte vom italienisch-oesterreichischen Grenzgebiet. Merilo 1 : 600.000. Cena K 1.50, s poštino K 1.66.

König: Neueste Spezialkarte zum Kriege Oesterreich-Ungarns mit Italien. Merilo 1 : 2.600.000. Cena K 1.30, po pošti K 1.46. Obsega južno avstrijsko-ogrsko mejo, Italijo, Srbijo, Črnogoro, Romunijo, Bulgarijo, Albanijo, Grčijo, evropsko Turčijo (Dardanele) in Malo Azijo.

Langhaus: Italienischer Kriegsschauplatz. Inhalt: Karte von Italien u. den Randstaaten des Adriatischen Meeres mit Angabe der österreichischerseits angebotenen Landabtretungen an Italien, der Aufteilung Albaniens an Griechenland, Italien und Serbien, der strategischen Eisenbahnen, Befestigungen, Kriegshäfen u. Flottenstützpunkte usw. Merilo 1 : 1.500.000. Sprachenkarte von Südtirol mit dem italienisch-ladinischen Sprachgebiet u. den deutschen Sprachinseln. Merilo 1 : 500.000. Cena K 1.50, s poštino K 1.66.

Freytags Karte von Serbien. Merilo 1 : 600.000. Cena K 1.50, s poštino K 1.66.

Flemmings Spezialkarte von Polen. Merilo 1 : 600.000 und 2 Nebenkarten. Mit Sonderbeilage Karte der Umgebung von Nowo-Georgiewsk und Waschau. Cena K 1.50, s poštino K 1.66.

Freytags Karte der oesterreichisch-russischen und deutsch-russischen Grenzgebiete. Merilo 1 : 1.000.000. Cena K 1.20, s poštino K 1.30.

Freytags Karte der westrussischen Kriegsschauplätze. Merilo 1 : 2.000.000. Cena K 1.20, s poštino K 1.30.

Freytag: Welt-Handels-Verkehrskarte. Cena K 1.50, s poštino K 1.66.

Neueste Karte der Balkan-Halbinsel. Merilo 1 : 1.250.000. Cena K 1.80, s poštino K 1.96.

Cerkvenim pevskim zborom priporoča Katoliška Bukvarna za Advent in božični čas:

P. Angelik Hribar: Adventne in božične pesmi za mešan zbor zložil in izdal P. Angelik Hribar. Cena partituri K 2.40, glasovi po 60 vin.

Anton Grum: 10 adventnih pesmi za mešan zbor. Op. 10. Cena partituri K 1.40, glasovi po 20 vin.

Anton Grum: Pet božičnih. Za mešan zbor Op. 6. Cena 60 vin.

Dr. Anton Chlondovski: Božične pesmi. za mešan zbor. Cena K 1.30.

Istodobno priporoča tudi:

P. Angelik Hribar-Stanko Premrl: Slava Brezmadežni. Zbirka mešanih, moških in ženskih zborov. (Marijine, evhastične in druge pesmi.) Cena K 1.20, v platno vezan izvod K 1.80.

Lagodno odvajalno sredstvo, ki jači želodec in ne slabi čreves, so Fellerjeve tek vzbujajoče rabarbara-kroglice z zn. »Eiza-kroglice«. 6 skatlj poštine prosto 4 K 40 v. Lekarar E. V. FELLER, Stubica, Eiza trg št. 285 (Hrvatska). Zahvalnih pisem čez stotisoč. Enako tudi za Fellerjev »Eiza-fluid«, dobro poznano bel lajšajoče sredstvo. (—f—)

Kratek klavir

ali pianino, že rabljen, se želi kupiti. Ponudbe o kakovosti in ceni na upravnistvo lista pod št. 2370.

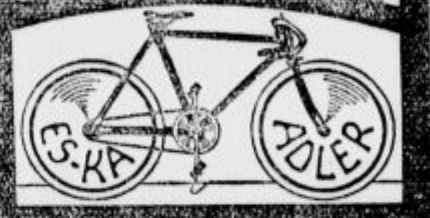
Povečane slike

do naravne velikosti, kakor tudi oljnate portrete na platno izvršuje umetniško po vsaki 3409 fotografiji 3409

DAVORIN ROVŠEK

prvi fotografski in povečevalni zavod v Ljubljani, Kolodvorska ulica 34a.

GOREČEVA

KOLESA PRIZNANO NAJ-BOLJŠA SEDANOSTI X

A. GOREČE

LJUBLJANA MARIJE TEREZIJE CESTA 511. NOVI SVET NASPROTI KOLIZEJA ZAHTEVAJE PRVI SLOV. CENIK BREZPLAČNO

OVČJO VOLNO

vseh vrst in vsako množino kupuje po najvišjih cenah

J. GROBELNIK, 1719
Ljubljana, Mestni trg št. 22.

Iščem moškega ali žensko,

ki bi kidal vsako jutro sneg za hišo na Resljevici. Prijave A. Šinkovici nasl. Mes. ni trg. 2403

Izgubil se je majhen bel

2399

psiček

s kratko kodrasto dlako, ki sliši na ime »Lila«. Pošteni na diletaj naj ga vrne proti dobri nagradi v kantino v cukrarno Amorožev trg št. 3.

Oglejte si

pred nakupom veliko zalogo izgotovljenih oblek za

moške, ženske in dečke.

2371 Velika izbir

površnih jopic

za dame in deklice.

„Pri Škofu“

Pred Škofijo št. 3, Lingarjeva in Medarska ulica.

Podružnica tvrčke R. MIKLAVČ.

Sprejme se takoj spreten briuski pomočnik

pod jako ugodnimi pogoji pri g.
FETTICH-FRANKHEIM, Ljubljana.

IZGUBILA

se je denarnica z manjšo vsoto denarja, enim ubanom, dvema obeskom in važnimi noticami, ki so za najditelja brez pomena. Pošteni najditelj se prosim, da odda isto proti nagradi K 10 na policijsko sobo 4. Izgubilo se od Prešernove ulice, Dunajska c. Selenburgova ulica Dvorni trg. 2423

Stanovanje

obstoječe iz dveh sob, kuhinje in pritliklin na Opekarski cesti št. 36., se odda za februarjev termin. Polize se v Vza. emnem podpornem društvu v Ljubljani, Kongresni trg 19. 2422

ANTON BOČ

barvarija in kemična pralnica
Ljubljana, Selenburgova ul. 6

Dela se izvršujejo tudi na
Glinah št. 46. Nizke cene!
Točna in solidna postrežba
Obstoj, trdnost že čez 50 let.

500 K

Vam priporočam, ako Vaših kurjih oči, bradavic in trde kože, tekom 3 dni koristen, brez bolečin ne odpravi. Cena lončku z lamstvenim pišmom K 1.—, 3 lončki K 2.50. — KEMENY, Kaschau (Kassa) L., poštni predal 12 82 Ogrsko

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI
PORODNIŠNICA
LJUBLJANA, KOMENSKA ULICA 4
SEPTORNIK, PRIMARJ, DR. FR. DERGANČ

2418

Franja Podlesnik roj. Boč, naznanja v svojem in svojih otrok imenu prežalostno vest, da je padel na severnem bojišču, junaške smrti, njen nepozabni soprog oziroma oče, stari oče, gospod

Ivan Podlesnik, sen.

dne 30. septembra 1915.

Sv. maša zadušnica se bo opravila za prebleglega rajnika v cerkvi Marijinega Oznanenja v Ljubljani.

Nepozabnemu rajniku bodi ohranjen trajen spomin!

LJUBLJANA, dne 17. novembra 1915.

Odvetnik in kazenski zagovornik

Dr. Jos. A. Tomšič

si usoja javiti, da je otvoril svojo lastno
odvetniško pisarno v Ljubljani,

Sodna ulica št. 13.

Potrži najgloblje žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Bogu vsemogočnemu dopadlo poklicati k sebi našo iskreno ljubljeno, nepozabno soprogo, oziroma mater, svakinjo in teto, gospo

Franjico Mencinger, roj. Mencinger

ki je včeraj dne 15. novembra v 41. letu svoje dobe po kratki mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, izdihnila svojo blago dušo.

Pogreb nepozabne rajnice bo v sredo dne 17. novembra ob 11. uri dop. Svete maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi sv. Nikolaja v Boh. Bistrici.

Blago rajnico priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

BOH. BISTRICA, dne 16. novembra 1915.

Ivan Mencinger,

soprog.

Ivan Erkar,

oroč. stražmojster, svak.

Stanko, Milko,

sinova.

Franjica Erkar, roj. Mencinger,

svakinja.

Julči, Janko,

nečaka.

2419

Kranjska deželna podružnica v Ljubljani

n. a. dež. življ. in rentne, nezg. in jamstvene zavarovalnice

sprejema zavarovanja na doživetje in smrt, otroških dot. rentna in ljudska, neznodna in jamstvena zavarovanja.

Javen zavod.

Absolutna varnost.

Nizke premije.

Udeležba na dividendah pri življenjskem zavarovanju že po prvem letu: Stanje zavarovanj koncem leta 1914. K 173.490.838—

Stanje garancijskih fondov koncem leta 1914. K 48.721.227.66

V letu 1914. se je izplačalo zavarovancem na dividendah iz čistega dobička K 432.232.66

Kdor namerava skleniti življenjsko zavarovanje, veljavno za vojno zavarovanje, naj se v lastno korist obrne do gori imenovane podružnice. — Prospekti zastoj in poštine prosio. 1439

Sposobni zastopniki se sprejmejo pod najugodnejšimi pogoji.

Marije Terezije cesta št. 12.

Modni salon

2100

Stuchly-Maschke

Ljubljana

Židovska ulica št. 3 Dvorski trg 1.

Osebo izbrane

novosti z Dunaja

Priporočila: največjo izbero
klobukov za dame in de-
klice kakor tudi bogato za-
logo žalnih klobukov.

Solidno blago.

Posravnica točno in vestno.

Priznana nizka cena.

Zunanja naročila na izbiro z obratno pošto.

Potrži globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš iskreno ljubljeno soprogo, oče, stari oče, brat in tast, gospod

Franc Vovko

uslužbenec pivovarne „Union“

v soboto ob 11. uri ponoči, previden s tolažili sv. vere, v starosti 75 let mirno in udano preminul.

Pogreb nepozabnega ranjkega se je vršil včeraj ob 3. uri k Sv. Križu.

Bodi mu blag spomin!

V Ljubljani, dne 16. nov. 1915.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za vse iskreno sočutje povodom prebride izgube našega ljubega soproga, očeta, starega očeta, brata in tasta, gospoda

Franca Vovka

kakor tudi za časteče spremstvo draga pokojnika k večnemu počitku izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem našo iskreno zahvalo.

Osobito se zahvaljujemo cenj. rodbini Koslerjevi, cenj. osobju pivovarne „Union“, vsem ljubim darovalcem lepih vencev ter gg. pevcem za tolažilno petje.

V Ljubljani, dne 16. nov. 1915.

Žalujoči ostali.

A. & E. SKABERNÉ

Ljubljana, Mestni trg

Specijalna trgovina
pletenin, trikotaž in perila.

Priporočila svojo zalogo, kakor:

Sportno in vojaško perilo in sicer: nogavice, gamaše, dokolenice, snežne kučme, rokavice, žilogreje, sviterje, pletene srajce in spodnje hlače iz volne, velblodje dlake in bombaža.

Perilo za dame in gospode iz šifona, cefirja, barhenta in flanele. Perilo za dečke, deklice in dojenčke.

Gumijevi plašči, nahrbtniki itd.

Na debelo in drobno.

1926

SIROLIN "Roche"

Prsne bolezni, oslovski kašelj, naduha, influenci.

Kdo naj jemlje Sirolin?

1. Vsak, ki trpi na trajnem kašlju, lažje je obvarovati se bolezni, nego jo zdraviti.
2. Osebe s kroničnim kašljem bronhijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vadušljivi, katerim Sirolin znafno olahča naduho.
4. Skrofuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vspehom na splošni počutek.

Se dobi v
vseh lekarnah
à K. 4.—